

седмото лѣто на царуванieto му. (17) И възлюбѣ царьтъ Естирь повече отъ всичкитѣ жени; и намери ти благодать и милость прѣдъ него повече отъ всичкитѣ дѣвици; и тури царский вѣнецъ на главата ѿ, и направи я царица вмѣсто Астия. (18) Тогазъ направи царьтъ голѣмъ пиръ на всичкитѣ сѣкиязове и на рабѣтъ си, царьтъ на Естирь; и направи облекчение въ области, и даде дарове, споредъ както бѣ прилично на царя. (19) И когато се събрахъ дѣвицитѣ второй пѣтъ, тогазъ съдѣше Мардохей въ царскитѣ врата. (20) Естирь не яви родѣтъ си нито народѣтъ си, както ѿ заповѣда Мардохей; защото Естирь правѣше по заповѣдата на Мардохей както когато се въсѣнтаваще при него.

(21) Въ онѣзи дни, като съдѣше Мардохей въ царскитѣ врата, двама отъ царскитѣ есковици, Вихтанъ и Тересъ, отъ тѣзи които пазѣхъ входѣтъ, разгадѣвихъ се, и искяхъ да турятъ рѣка върхъ царь Ассуира. (22) А това вѣщо стана извѣстно на Мардохей, и обиди го на Естирь царицата; а Естирь обиди на царя въ името на Мардохей. (23) И като стахъ испытание за това вѣщо, намери се така; за това обѣсени бидохъ и двамата на дърво; и се писа въ книгата на лѣтовнищитѣ прѣдъ царя.

ГЛАВА 3.

Слѣдъ това възвеличи царь Ассуиръ Амана, синатъ на Аммедата Агагецъ, и възвеси го, и тури столѣтъ му надъ всичкитѣ князове които имаше около си. (2) И всичкитѣ царски раби които бѣхъ въ царскитѣ врата навождахъ се и се кланяхъ на Амана; защото така заповѣда царьтъ за него. Но Мардохей не се навождаше, и не му се кланяше. (3) И царскитѣ раби които бѣхъ въ царскитѣ врата рекохъ на Мардохей: "Защо прѣстапвашъ ти заповѣдата на царя?" (4) И като му думахъ всякой день, а той ги не слушаше, обидяхъ на Амана; за да

видятъ да ли ще бѣде твърда работата на Мардохей; защото имъ бѣше явилъ че бѣше Юдеинъ. (5) И, когато видѣ Аманъ оче Мардохей не се навождаше и му се не кланяше, испитани се Аманъ съ яростъ. (6) И помисли че да тури рѣка само на Мардохей ниско е, (защото му бѣхъ явили за народѣтъ отъ който е Мардохей); за това искаше Аманъ да погуби народѣтъ Мардохеевъ, всичкитѣ Юдеи, които бѣхъ въ всичкото царство на Ассуира.

(7) И въ първитѣ мѣсецъ, той е мѣсецъ Нисанъ, въ дванадесетото лѣто на царь Ассуира, съхвърлихъ фуръ (сирѣчь, жрѣбие) прѣдъ Амана въ день въ день и въ мѣсецъ въ мѣсецъ, дори до дванадесетитѣ мѣсецъ, той е мѣсецъ Адаръ. (8) И рече Аманъ на царь Ассуира: Има единъ народъ распрѣсаятъ и расѣяли между народитѣ по всичкитѣ области на царството ти; и законитѣ имъ различаватъ отъ законитѣ на всичкитѣ народи, и не пазятъ царскитѣ закони. Заради това не е прилично на царя да ги търпи. (9) Ако е угодно на царя, нека се пише да се истрѣбятъ; и азъ ще начета десетъ тисщи таланта сребро въ рѣцѣтъ на настоятелитѣ за да внесжтъ въ царскитѣ съкровища. (10) И извади царьтъ прѣстелнитѣ си отъ рѣката си, и го даде на Амана синѣтъ на Аммедата Агагецъ, (неприятель на Юдеитѣ. (11) И рече царьтъ на Амана: Дава ти се сребро и тѣзи людие да направишъ съ тѣхъ както ти е угодно.

(12) И въ тринадесетитѣ день на първитѣ мѣсецъ повикнахъ се царскитѣ писци, да се писа по всяко както заповѣда Аманъ на царскитѣ сатрапи, и на областницитѣ въ всяка область, и на началницитѣ на всякой народъ въ всяка область споредъ тѣхнитѣ букви, и на всякой народъ споредъ языкътъ му: "Въ името на царь Ассуира се пише, и се запечата съ царскийтъ прѣстень. (13) И опроводихъ се писма чрѣзъ скороходчи по всичкитѣ царски области за да погубятъ, и да убиятъ, и да истрѣбятъ всичкитѣ Юдеи, млади и стари, дѣцата и жени-

а Гл. 1; 3. а Числа 24; 7.
и Ст. 21. Гл. 3; 2. 1 Цар. 15; 8.
а Ст. 10. а Гл. 2; 19.
а Гл. 6; 2. а Ст. 5. а Псал. 13; 4.
а Гл. 6; 1. а Ст. 2. а Ст. 2. Гл. 5; 9.

а Дан. 3; 19. а Гл. 8; 2, 8.
а Псал. 83; 4. а Гл. 8; 9.
а Гл. 9; 24. а Гл. 1; 22; 28; 9.
а Езд. 4; 13. а 3 Цар. 21; 8.
16; 20. а Гл. 8; 10.
а Бит. 41; 42. а Гл. 8; 10.